

Sygn. akt XXIII Gz 635/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Kubica Sędziowie: SO Anna Gałas (spr.)

SO Paweł Kieta

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2016 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym
sprawy z urzędu

przy uczestnictwie fundacji: W. z siedzibą w W. w postępowaniu przymuszającym
na skutek zażalenia uczestnika

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 18 maja 2016 r., sygn. akt: Wa XIII (...).KRS (...)

w przedmiocie nałożenia grzywny

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Anna Gałas SSO Andrzej Kubica SSO Paweł Kieta

Sygn. akt XXIII Gz 635/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 maja 2016 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie nałożył na uczestnika postępowania – fundację (...) – grzywnę w wysokości 1000 zł. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że uczestnik nie złożył w wyznaczonym terminie wniosku o zmianę danych podmiotu w KRS, dlatego też zasadne było nałożenie grzywny na podstawie art. 24 ustawy o KRS. Sąd jednocześnie wskazał, że oświadczenie członka zarządu fundacji (...) o rezygnacji z pełnionej funkcji było skuteczne, co uzasadniało złożenie wniosku o wpis zmian w rejestrze fundacji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł uczestnik fundacja (...), zaskarżając przedmiotowe rozstrzygnięcie w całości, zarzucając błędne przyjęcie, że podmiotem uprawnionym do przyjęcia oświadczenia członka zarządu uczestnika o rezygnacji z pełnionej funkcji jest prezes zarządu uczestnika, co skutkowało uznaniem, że pismo J. R. z dnia 19 lutego 2016 r. odniosło skutek prawny i winno znaleźć swój wyraz w złożeniu przez uczestnika stosownego wniosku o zmianę danych.

Podnosząc powyższy zarzut uczestnik wniósł o uchylenie postanowienia, uchylenie nałożonej kary grzywny oraz umorzenie postępowania przymuszającego jako bezprzedmiotowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmuje je za własne, natomiast zarzuty oraz twierdzenia skarżącego podniesione w uzasadnieniu zażalenia nie mogą stanowić podstawy do wykazania nieprawidłowości zaskarżonego orzeczenia.

Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o KRS w przypadku stwierdzenia, że wniosek o wpis do Rejestru lub dokumenty, których złożenie jest obowiązkowe, nie zostały złożone pomimo upływu terminu, sąd rejestrowy wzywa obowiązanych do ich złożenia, wyznaczając dodatkowy 7-dniowy termin, pod rygorem zastosowania grzywny przewidzianej w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji świadczeń niepieniężnych (postępowanie przymuszające). W przypadku niewykonania obowiązków w tym terminie, sąd rejestrowy nakłada grzywnę na obowiązanych. Obowiązany w tym przypadku jest fundacja, jako podmiot rejestrowy, działająca przez organ uprawniony do reprezentacji.

W ocenie Sądu Okręgowego stwierdzenie niewykonania obowiązków, do których obowiązany został wezwany (już po bezskutecznym upływie ustawowych terminów ich wykonania), uzasadnia obowiązek sądu rejestrowego nałożenia grzywny na członków zarządu fundacji lub fundację. Należy zwrócić uwagę, że skarżący był i jest zobowiązany do składania dokumentów dotyczących zmian zachodzących w organach fundacji, o które był wzywany. Ustawodawca nie przewidział zwolnienia z takiego obowiązku, a zatem zarzuty skarżącego skierowane do Sądu Rejonowego są bezpodstawne, ponieważ tenże Sąd ma nałożone przez ustawodawcę obowiązki kontroli i je realizował. Z uwagi zatem na nie złożenie wniosku o zmianę danych podmiotu w Krajowym Rejestrze Sądowym nałożenie kary grzywny na podstawie ww. przepisu było konieczne.

Odnosząc się do podnoszonych w zażaleniu zarzutów skarżącego należy stwierdzić, że nie zasługują one na uwzględnienie, albowiem stanowią one jedynie polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego i są wyrazem subiektywnego przekonania skarżącego o zasadności jego twierdzeń. Wbrew stanowisku uczestnika należy stwierdzić, że oświadczenie J. R. o rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu było skuteczne w chwili zakomunikowania tego fundacji. Zostało ono skierowane do prezesa fundacji, który zgodnie ze statutem fundacji jest uprawniony do samodzielnej reprezentacji podmiotu, a przy okazji jest też jej fundatorem. Przy tym zauważyć należy, że w statucie fundacji brak jest jakiegokolwiek postanowienia, z którego wynikałby obowiązek składania oświadczenia o rezygnacji z funkcji członka zarządu fundacji akurat fundatorowi. Co więcej w statucie brak postanowienia, z którego wynikałby podany przez skarżącego tryb składania takiego oświadczenia tj. oświadczenie o rezygnacji miałoby być złożone fundatorowi, zaś ten miałby je przekazać prezesowi zarządu celem wszczęcia procedury uzupełniania zmian w zarządzie. Otóż taka procedura wskazana w zażaleniu nie ma oparcia ani w prawie, ani w treści statutu.

Z § 13 ust. 4 statutu fundacji wynika, że w przypadku odwołania członka zarządu bądź rezygnacji z pełnienia funkcji czy też śmierci członka zarządu fundacji, decyzje o uzupełnieniu składu zarządu podejmuje w formie uchwały prezes zarządu fundacji. Oświadczenie o rezygnacji jest oświadczeniem woli, które należy złożyć podmiotowi (fundacji) w taki sposób, aby ów podmiot – adresat mógł zapoznać się z jego treścią (art. 61 k.c.). Prezes zarządu fundacji jest osobą uprawnioną do samodzielnej reprezentacji, a więc jedynym reprezentantem fundacji, jako osoby prawnej (art. 38 k.c.). Fundator nie ma takich uprawnień. Wobec powyższego brak jest podstaw do uznania, że nie było skuteczne ww. oświadczenie J. R. o rezygnacji z funkcji członka zarządu złożone prezesowi fundacji, na adres siedziby fundacji. W tym też zakresie Sąd Okręgowy w całości podziela rozważania Sądu Rejonowego poczynione w związku z oceną skuteczności rezygnacji. Fakt, że J. R. nie jest członkiem zarządu, ponieważ złożył skuteczną rezygnację oznacza, że dane wpisane w KRS (odnośnie jego osoby) uległy zmianie. To z kolei skutkuje obowiązkiem prezesa zarządu fundacji, do którego z pewnością dotarło oświadczenie o rezygnacji, zgłoszenia tego faktu sądowi rejestrowemu. Zgodnie z art. 22 ustawy o KRS wniosek powinien być złożony w terminie 7 dni od dnia uzasadniającego dokonanie wpisu. Wniosku takiego uczestnik nie złożył ani w tym terminie, ani też po wezwaniu go przez sąd rejestrowy stosownie do art. 24 ust. 1 ustawy o KRS. Sąd rejestrowy nie tylko miał podstawy do wszczęcia postępowania przymuszającego ale wobec bezczynności uczestnika był zobowiązany do nałożenia grzywny. Z tych powodów zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu a zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Anna Gałas SSO Andrzej Kubica SSO Paweł Kieta